

*Kostel sv. Tomáše
a klášter augustinián
na Malé Straně, v němž
Václav Hájek kázal
(pohled z Valdštejnské
zahrady).*

Není doloženo, kde a jak dlouho Václav studoval.

V roce 1520 působil jako utrakvistický kněz v Kostelci u Budyně nad Ohří, o rok později ve Zlonicích. Už tehdy však začaly jeho spory o majetek a spory s administrátory.

V té době přijal katolickou víru. Kvůli neshodám s kališníky, kvůli kariéře, anebo z přesvědčení?

Spory došly tak daleko, že byl novoměstským rychtářem Matějem Boršíkem nakrátko vsazen do žaláře (1523).

V letech 1524–1527 působil Hájek jako kněz v Rožmitále, na panství nejvyššího purkrabí, pana Lva z Rožmitálu. Místní obec však s mladým farářem-vladykou nebyla spokojena, protože Hájek „obmeškával“ také na prestižnějším místě: od roku 1524 začal kázat v augustiniánském kostele sv. Tomáše na Malé Straně. Stal se oblíbeným mezi bratry i mezi malostranskými měšťany. Později (1539) si naproti kostelu na klášterních pozemcích koupil dům, kde většinou sídlil, ačkoli měl kněžské povinnosti i jinde. Jako kazatel zde působil až do konce své kariéry.

Vrcholem Hájkovy kněžské kariéry byl prestižní post děkana na Karlštejně (1527–1533). I tento úřad ale skončil neúspěchem: jeho představený, purkrabí Jan Bechyn z Lažan, Hájka věznil, vyvedl z hradu, udával na soudech, až byl nebohý kněz děkanátu zbaven. Mimo jiné proto, že upozornil na týrání služek, také mu však bylo vytýkáno, že více než kněžskému povolání se věnuje zkoumání karlštejnských archiválií.

Manželka pana purkrabího, paní Kateřina z Komárova a na Pičíně, totiž týrala své poddané a několik služek umučila. Potrestána na hrdle byla roku 1534, ale Hájkovi děkanství vráceno nebylo.

V těchto letech začíná sbírat historický materiál a rozhoduje se pro svou hlavní životní náplň: sepsat Kroniku českou.

Předpokládá se, že v této komnatě, který později sloužil karlštejnskému proboštovi. Zde pravděpodobně bydlel v době svého děkanátu i Hájek.